

Z Červenky koronaviru navzdory. Reprosoustavy AQ Pontos 9 vznikají i v karanténě, zvuk mají léčivý

Reprosoustavy AQ Pontos 9 nezaberou moc místa, ale dají o sobě vědět autor: Otakar Schön

Otakar Schön, technologický editor

HOSPODÁŘSKÉ NOVINY

9. 4. 2020 **01:32** / 8 minut čtení

Tvrdou karanténu, kdy silnice vedoucí z města hlídala policie i vojáci, zažily v Česku obce v okolí Litovle a Uničova. Mezi firmy, které razantní opatření zasáhlo, patří vedle sýráren vyrábějících Gran Moravii také dvě velké audio značky: SEV Litovel, který vyrábí nejvíce gramofonů na světě, a Acoustique Quality, český výrobce reprosoustav, které se dobře prodávají i v USA.

Situace v Července stále není veselá, přesto výroba jede, a protože padla "rezervace", jak uzavření oblasti místní říkali, je nejlepší čas poslechnout si nejlepší firemní regálové reprosoustavy v poměru ceny a výkonu. Pontos 9 se vejde i na pracovní stůl a zároveň s přehledem promění obývací v koncertní síň. Nebojí se ničeho a je jedno, jestli rádí The Cure nebo Bacily.

Pontosy původně měly nepříliš záviděníhodnou roli. Chtěl jsem vyzkoušet, jak se moderní reprosoustavy srovnají s legendárními bazarovými konkurenty. Jednoduše mě zajímalo, jak zní zvuk za pět tisíc korun (přibližně 15 v původní ceně a 20 s inflací). Bylo to trochu neuctivé a Pontosy mi to daly najevo hned při příjezdu.

Reprosoustavy zabalené separátně měly v balení drobný bonus – bavlněné rukavice pro manipulaci s korpusy pokrytými luxusním klavírním lakem. Model, který dorazil na recenzi, byl konzervativnější – černé provedení s černými měniči a černou krycí mřížkou, kterou na místě drží skryté magnety. Za stejnou cenu se prodává i naprosto nádherná varianta s bílým lakem a kontrastujícími měniči. Je to protiklad toho, čím mě okouzly reprosoustavy Wega 78 stejného výrobce nebo legendární Yamahy NS-1000 a jejich levnější variace včetně NS-344. Černá verze je ale logický výběr pro většinu lidí, existence extravagantního bílého provedení je milý bonus pro fajnšmekry.

Vybalení a správné usazení reprosoustav do prostoru není nijak zvlášť náročné. Výhodou je přední vyústění bassreflexu. Díky tomu snesou Pontosy 9 umístění i kousek od zdi, nebo dokonce v knihovně, tam je ale nutné, stejně jako při postavení na stůl, použít antivibrační podložky. Výrobce doporučuje hroty, ale osobně mám mnohem lepší zkušenost s antivibračními podložkami z pryže nebo korku – takové, jaké se dávají pod nábytek nebo pračky. Bez podložky se při vyšších hlasitostech přenášejí vibrace basových tónů do nábytku. Další variantou, třeba pro využití v hodně náročném domácím kině jako zadní kanál, mají AQ i držáky na zeď.

Nejvíce jim to ale bude slušet na stojanech. Mimochodem skvěle vypadá Pontos vedle gramofonů Pro-Ject s klavírním lakem. Není to nijak překvapivé, klavírní lak s klavírním lakem ladí. Nutné je na nich ale utírat prach, na černém povrchu je všechno vidět. Vedle rukavic by v balení měla být ještě prachovka.

Nároky na umístění v prostoru nejsou nijak přehnané, Pontosy 9 jsou poměrně úzké, čelní strana má jen 18 centimetrů, hluboké jsou reprosoustavy 28 centimetrů a na výšku mají stále decentních 38 centimetrů. Objem 10 litrů a hmotnost 8 kilogramů je v této kategorii spíše standard. Nadstandardní je ale pevnost samotných reprosoustav s ozvučnicí z MDF. Pomáhá jí kromě vnitřní konstrukce také osm vrstev pevného laku.

Český zvuk s měniči z Dánska

Návrh reprosoustav a jejich výroba – to je čistě česká, nebo spíše moravská záležitost, ale klíčem ke zvuku jsou měniče a ty vyrábí dánský Scan-Speak. V Července vsadili na tradiční dvoupásmové uspořádání a kombinaci deseticentimetrového plnopásmového měniče s membránou ze skelných vláken a "palcového" výškového reproduktoru s patentovaným dvojitém prstencem a kuželovitým výstupkem uprostřed, který zlepšuje prostorové vyzařování vysokých tónů. AQ se chlubí i kvalitní vnitřní kabeláží od AudioQuestu a také ručním pájením součástek výhybky – to je kontroverzní téma, protože efektivně ručně přímo propojené součástky nevypadají tak spořádaně až krásně jako to, co dělá třeba Xavian, ale v tomto případě je podle mě důležitá funkce, ne design vnitřností, které uživatel nikdy neuvidí.

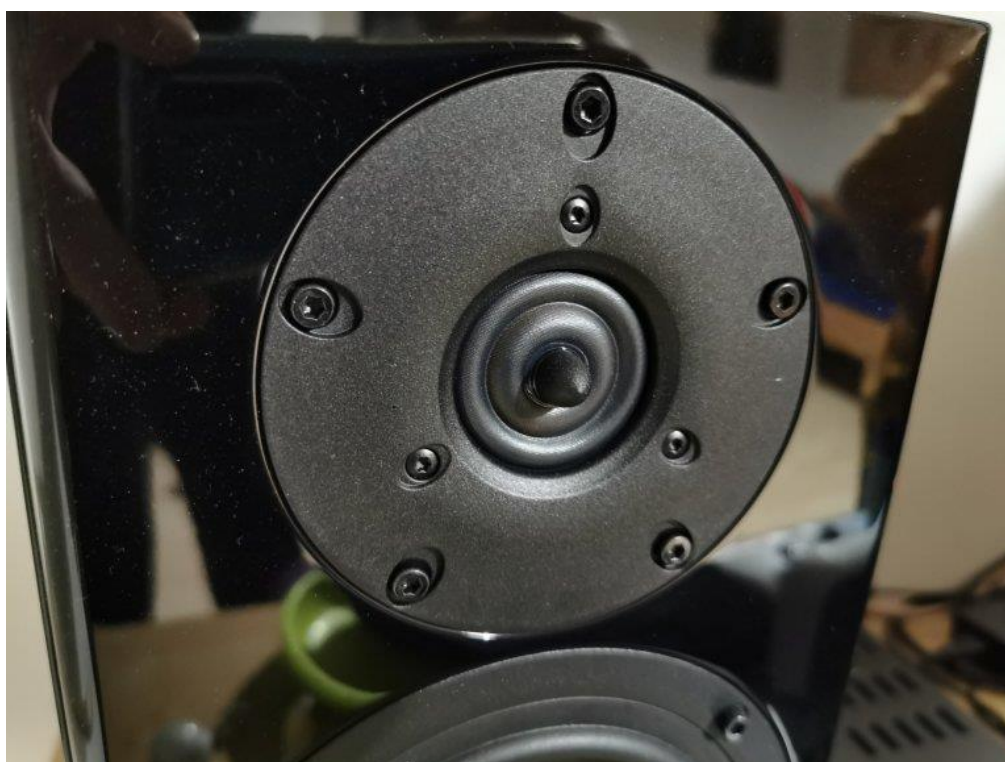
Prostý popis reproduktorů a hlavně velikost basového měniče nevzbuzuje zrovna velkou důvěru ve schopnost reprodukovat plný a dynamický zvuk, zvláště ve srovnání s podobně drahými sloupovými reprosoustavami se dvěma woofery nebo i ve srovnání s retro Bowers & Wilkins DM601 S2. Ty patří k nejlépe hodnoceným regálovkám historie, a to díky kombinaci na svou dobu unikátního "nautilus" tweeteru a kevlarového wooferu s průměrem 16,5 cm.

Papír je jedna věc, ale pak tu jsou uši a měřicí mikrofony. Výrobce deklaruje frekvenční odezvu 45 až 43 tisíc Hz, což stačí na věrnou reprodukci hi-res audia. Bowersy proti tomu mají papírových 70 Hz až 20 kHz. Oba výrobci uvádí tyto hodnoty v toleranci 6 db.

Už z papírových parametrů je zřejmé, že první generace "lidového" výškového reproduktoru uloženého v dlouhé trubici na moderní "supertweeter" z Dánska ztrácí v ultrasonické části spektra. Čistě prakticky ale právě tato část není podstatná, protože nad 20 tisíc Hz slyší maximálně děti, hudební informace tam není. Zajímavější je spíše fakt, že moderní reprosoustavy s o polovinu menším měničem dokážou zahrát nižší tóny než větší model.

Měření ukázala, že legenda je legendou a hraje i po těch dvaceti letech výborně. Dokázala ale také to, že moderní reprosoustava toho dokáže více a lépe. Pontos 9 je skutečně audiofilská reprosoustava, která má výrazně vyrovnanější zvuk než DM601 S2. I díky umístění u pracovního stolu v rohu jsem u Pontosu 9 naměřil výraznější basy mezi 40 a 100 Hz, ovšem celé střední pásmo i výšky vykazují i ve speciálně nijak neupravené místnosti výsledek plně v toleranci uváděné výrobcem. Zatímco B&W má frekvenční křivku nakloněnou, Pontos 9 má na levém konci malý hrb a potom v podstatě přímku.

Musím říct, že Pontos obstojí velmi dobře i ve srovnání s monitory Yamaha NS-344 s uzavřenou ozvučnicí s přibližně trojnásobným objemem. Yamaha dokáže vykreslit ještě více detailů ve středním pásmu, ale hrát začíná až od 70 Hz a basy má sice přesné, ovšem jich má z pohledu dnešního posluchače vlastně málo. Pontos 9 proti japonskému veteránovi nabízí hezké, důraznější basy, které nutí člověka trochu pohupovat hlavou při poslechu taneční hudby a zároveň při kritickém poslechu Mé vlasti nebo Bolera nabídne více energie, dynamičtější projev, který neunaví ani po hodinách porovnávání zvuku z gramofonu, CD a digitálního streamu v master kvalitě. Yamaha je možná až příliš analytická.

Bacily, Bolero i Battlefront

Apokalypsa duše z alba Sluneční věk Bacilů zmíněných v úvodu recenze není zrovna populární skladba mezi audiofily, v mainstreamu vůbec, ale při testování "karanténí" reprosoustavy se vlastně docela hodila. Díky výraznému oddělení stereo kanálů v úvodu skladby a přechodech počítačových efektů si na Pontosech posluchač "osmdesátky" užije s parádní prostorovostí a velkým množstvím detailů.

Pontos 9 si poradí i s náročnějšími kousky. Smetanova Vltava z cyklu Má Vlast je přesně taková, jakou si ji pamatuji z koncertů. Není problém reprosoustavy vybudit na "realistickou" poslechovou hlasitost a gradace. Popravdě řečeno u PC si s reprosoustavami poradil i firemní základní zesilovač M4 DO USB s výkonem 50 W. S Yamahou A-960 si rozumí naprosto skvěle, i když je dělí čtyřicet let vývoje.

Většinu času jsem poslouchal Pontosy připojené k počítači přes USB konektor do zesilovače s Xboxem připojeným přes externí převodník z optického výstupu. Vedle hudby je naprosto bezproblémové i sledování filmů nebo hraní videoher. Pontosy ve stereokonfiguraci nabízejí perfektní podání prostoru ve hrách i filmech a díky věrnému střednímu pásmu jsou dialogy krásně čitelné a přirozené i bez systému prostorového zvuku. Efekty, třeba ve hře Star Wars Battlefront 2 na Xboxu One, zněly skutečně filmově. Osobně jsem netoužil ani po subwooferu. Při reprodukci hudby ale Pontos vyloženě exceloval.

Potvrdil jsem si ve výsledku, že jde o skvělé reprosoustavy pro near field poslech s relativně nízkou hlasitostí i pro kritický poslech v místnosti standardních rozměrů. Pro velké místnosti se regálovky nehodí. Pontos 9 má navíc poměrně konzervativní maximální výkon – 60 W. Jenže i to při citlivosti 87 dB znamená hlasitost 107 db ve vzdálenosti 1,5 metru, což je skvělý způsob, jak přijít o sluch. I z pěti metrů bude maximální hlasitost 97 dB, což je příliš pro dlouhodobý poslech.

Pontos 9 od Acoustique Quality se prodává za 19 990 korun za pár v černém nebo bílém provedení, za příplatek se dá domluvit i jiné barevné provedení v lesklém laku, to je výhoda lokální produkce. Cena přitom naprosto odpovídá kvalitě – a to zpracování i zvuku.

Popravdě Pontos 9, tedy regálovka s malým, deseticentimetrovým měničem, hraje hlubší basy a má vyrovnanější zvuk než moje Wegy 78 s dvojicí hliníkových wooferů. No a pro někoho, kdo má méně prostoru nebo chce skvělý zvuk k počítači či do ložnice, je Pontos 9 skvělou volbou. Za slyšitelně lepší zvuk

se musí už hodně připlatit. Vyšší model Pontos 3 stojí už skoro 60 tisíc korun a u konkurence je to podobné. Nepříjemné je hlavně to, že zvuková studia, kde je možné si reprosoustavy poslechnout před koupí, jsou teď zavřená. Kvalitní zvuk je přitom jedna z věcí, které pobyt doma opravdu zpříjemní.

Otakar Schön, technologický editor

HOSPODÁŘSKÉ NOVINY

